



Itä-Suomen sosiaalityöpäivät Kuopiossa 9. ja 10.11.2009

Esittäjä Tarja Kauppila, johtaja

Aihe ISO kiitos, Kainuu kutsuu vuonna 2011!

Valitse saako tiivistelmän julkaista ISO:n nettisivuilla osiossa:

Tapahtumat – Itä-Suomen sosiaalityöpäivien materiaalit

Kyllä Ei

Yhteenvetoa päiviltä

Itä-Suomen sosiaalityöpäivät järjestettiin nyt viidennen kerran. Tällä kertaa kohtaamisten näyttämö ”Arvokasta arkea” rakennettiin pohjoissavolaisiin puitteisiin, Kuopioon hotelli Puijonsarven uudehkoihin kokoustiloihin 9.-10.11.2009. Kuntien talousahdinko, sosiaalihuollon työn ruuhkautuminen ja epidemiana etenevä sikainfluenssa panivat meidät järjestäjät jännittämään, saimmeko tällä kertaa riittävästi väkeä liikkeelle. Oli ilo todeta, että yli sata alan asiantuntijaa tälläkin kertaa tavoitettiin – ISO kiitos kaikille mukana olleille!

Seminaarista saatu palaute on kertonut tähän mennessä (13.11.2009) siitä, että niin järjestelyt kuin ohjelman sisältökin toimivat yleensä ottaen hyvin. Koulusta tutulla asteikolla 4-10 mitattu päivien yleisarvosanojen keskiarvo oli suorastaan huikea 8,7. Kahdeksikkooa pienempää arvosanaa ei antanut kukaan vastaajista ja joukossa oli muutamia kympejäkin. ISO kiitos kuuluu tässä eri tavoin suunnitteluun ja järjestelyihin osallistuneille sekä tietysti puheenjohtajille ja todella asiantunteville esiintyjille!

Pohjoissavolainen kansanedustaja *Tuula Väättäinen* (sd) avasi päivät kannustavasti. Mieleen jäi, että hän rohkaisi sosiaalialan väkeä ottamaan tilansa alaa koskevia päätöksiä tehtäessä. Päätäjille on kerrottava konkreettisesti alan tarpeet, laskettava niille hinta ja tehtävä rohkea tarjous – päättäjät päättävät ja niistä päätöksistään myös vastaavat. Kirjailija *Sirpa Kähkösen* esitys ”Naisyhteisöt näkymättöminä tukipilareina – arjen merkitys kriisiaikoina” oli todella mielenkiintoinen ja koskettava. Yhtenä sykähdyttävimmistä jäi mieleen Sirpan lukema ote Helvi Hämäläisen (1907 – 1998) kirjasta *Katuojan vettä* (1935). Siinä yksityiskohta raskaana olevan Kirstin kokemuksesta valtion ylläpitämästä neuvontapaikasta, jossa asiakkaita kohdeltiin *hellävaraisen kunnioittavasti*, kuullosti upealta. Jokapäiväisessä sosiaalialan työn arjessa kilpailkaamme keskenämme hellävaraisen kunnioittavassa toinen toistemme kohtaamisessa! Päivän puheenjohtaja, perusturva-johtaja *Marja-Leena Meriläinen* (Iisalmen kaupunki) nosti Sirpan esityksestä sosiaalialan käsitteet *yhteisöllisyys ja vertaistuki* – niitä tarvitaan.

Talentian puheenjohtaja *Tero Ristimäen* esityksestä jäi mieleen metafora, että näinä aikoina etenkin kuntien sosiaalialan henkilöstön kuminauhassa joustonvara alkaa olla käytetty ja katkeamispistettä lähestytään. Toisaalta valoa arkeen ja hymyä suupieliin nostatti Teron muistus, että kuitenkin sosiaaliala on tämän vuoden ainoa kasvuala. Työryhmissä puolestaan pohdittiin ajankohtaisia kysymyksiä, kuten kuka määrittää sosiaalityötä, miten kirjaamisesta saataisiin nykyistä paremmin kehittyvä osa sosiaalialan työtä, kuinka johtamisosaamista kannattaisi vahvistaa ja miten luovuus voisi tukea ihmisten selviytymistä yhä paremmin. Seuraavana päivänä puheenjohtaja, läänin sosiaalitarastaja *Marita Uusitalo* (ISLH) johdatti meidät pirteästi sosiaalihuollon valvonnan kehittämisen maailmaan. Pitkän ja ansiokkaan toimittajakokemuksen omaava *Pirjo Ronkainen* pohti itäsuomalaista arkea maapalloistumisen kourissa. Mieleen jäivät kylmät tilat ja autioituvat tuvat - ja niiden kontrastina velattomuudessaan vihmerä poikkeus, Valtimon kunta. Professori *Mikko Mäntysaaren* esitys otsikolla ”*Tarvitseeko sosiaalinen elvytystä?*” sai vastaukseksi kyllä: sosiaalihuollon merkityksessä sosiaalinen kaipaa elvytystä. Apua siihen löytyy esimerkiksi sosiaalihuollon historiallisesta kokemuksesta ja teoriasta. Mikon mukaan sosiaalihuolto onkin varsin moderni käsite.

Ja paljon, paljon muuta kiinnostavaa ja merkittävää mietittiin – kysy vaikka mukana olleilta! Päivien päätteeksi nostin tältä pelipaikalta esille yhdenvertaisuuden, joka on mielestäni erittäin tärkeä tavoite ja periaate myös sosiaalihuollon lainsäädäntöä uudistettaessa. Kehittäjiä kannustin eteenpäin *Mahatma Gandhin* sanoin: ”*Ole itse se muutos, jonka haluat nähdä maailmassa*”. Alan toimijoille muistutin, että *you 'll never walk alone*. Nyt päästän teidät tästä arvokkaan arkityönne ääreen – ja näin perjantaina 13. päivänä teen sen toivottaen takavuosien tv-sarjasta Hill Street Blues tutuksi tulleella tavalla: *be careful out there!* Yhteyksiin, ystävällisin yhteistyöterveisin Tarja Kauppila, ISO.